

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Václava Roučky a soudců JUDr. PhDr. Petra Kuchynky, Ph.D. a Mgr. Jany Komínkové v právní věci **žalobkyně: Kaufland Česká republika, v.o.s., IČ 25110161**, se sídlem Praha 4, Pod Višňovkou 25, proti **žalovanému: Státní zemědělská a potravinářská inspekce, ústřední inspektorát**, se sídlem Brno, Květná 15, v řízení o žalobě proti **rozhodnutí žalovaného ze dne 28.4.2014, čj. SZPI/AC408-21/2013**

t a k t o :

- I. **Žaloba se z a m í t á.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou domáhá zrušení výše označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo k odvolání žalobkyně změněno rozhodnutí Státní zemědělské a potravinářské inspekce, inspektorátu v Plzni ze dne 17.9.2013 č.j. SZPI/AC408-15/2013, kterým byla žalobkyně uznána vinnou ze spáchání správních deliktů podle § 17 odst. 2 písm. a) a b) zákona č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, v souvislosti s porušením článku 16 a článku 14 odst. 1 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002, tak, že „ačkoli bylo v názvu potravin Bavorský jemný játrový sýr a Bavorský hrubý játrový sýr použito slovo játrový, v jejich složení se játra nevyskytovala“. Současně žalovaný snížil uloženou pokutu na 80.000,- Kč a potvrdil povinnost žalobkyně zaplatit náklady správního řízení 1.000,- Kč.

Žalobkyně v **žalobě** tvrdila, že se jedná o tradiční Bavorský masný výrobek bez sýra označený v Německu jako Leberkäse. Podle žalobkyně je nesprávný a nemá oporu v provedeném dokazování závěr žalovaného, že regionální potravina Tradiční játrový sýr játra obsahuje a že název potraviny užívané v zemi původu jako Bavorský jemný játrový sýr a Bavorský hrubý játrový sýr neměl být na trhu v České republice použit, neboť tyto potraviny neobsahují játra, ač to tuzemský spotřebitel očekává a tímto se liší potravina svým složením od potravin známých u českých spotřebitelů. Žalobkyně tvrdila, že skutečnost, že se potravina Leberkäse obejde zcela bez jater, je dostatečně známá i českému spotřebiteli, a že pojem Leberkäse je natolik obecný, že ani český spotřebitel neočekává, že by tato potravina měla obsahovat sýr nebo játra. Žalobkyně dále uvedla, že např. u lososové šunky průměrný spotřebitel neočekává, že by se jednalo o šunku z lososa. U potravin kozí rohy nebo beraní rohy podle žalobkyně spotřebitel také neočekává, že by se mělo jednat o výrobky z rohoviny kozy nebo berana, ale v běžném spotřebitelském podvědomí je, že se jedná o papriku. Stejně tak neděsí spotřebitele označení určitého typu koláče (rolády) jako studený pes. S ohledem na to dle žalobkyně uváděním názvu Bavorský jemný játrový sýr a Bavorský hrubý játrový sýr nedošlo k uvádění spotřebitele v omyl.

Žalovaný ve **vyjádření k žalobě** navrhl zamítnutí žaloby s tím, že dřívější pravidlo stanovené v příloze XII v části II bod 2 písm. a) Nařízení (EU) 1234/2007 umožňovalo označovat slovem sýr pouze mléčné výrobky. S účinností od 1.1.2014 uvedené ust. bylo nahrazeno přílohou VII část III bod 5 Nařízení (EU) 1308/2013, které ve větě druhé bodu 5 konstatuje, že „*toto ustanovení se nepoužije na označování produktů, jejichž přesná povaha vyplývá z jasně tradičního používání*“. Žalovaný v odvolacím řízení vyhodnotil tuto změnu právního předpisu ve prospěch žalobkyně a konstatoval zánik trestnosti správního deliktu ve vztahu k označení slovem sýr. Na úrovni Evropské unie současně neexistuje specifický právní předpis, který by obdobně jako uvedený předpis ve vztahu k mléčným výrobkům umožňoval používat název „játrový“ u potravin, které ve skutečnosti játra neobsahují. Předmětná potravina je tradiční výrobek běžně používaný v německé, rakouské a švýcarské kuchyni označovaný jako Bayerischer Leberkäse. Uvedené potraviny se liší složením (neobsahují játra) a způsobem výroby od potravin známých v ČR (játrový sýr, regionální potravina Tradiční játrový sýr). Podle žalovaného je možné poukázat i na odlišný výrobní postup pro játrové sýry, kdy dle ČSN 577421 jsou játra v potravine „játrový sýr“ uvedena jako jedna z hlavních surovin. Potraviny se tedy liší svým složením, ale i výrobou od spotřebitelem dobře známé potraviny, která je běžně na českém trhu prodávána. Dle žalovaného ani uvedením názvu „Bavorský“ nezajišťuje u průměrného spotřebitele dostatečnou informovanost o tom, že tyto výrobky neobsahují játra, neboť výraz „játrový“ navozuje dojem, že uvedená potravina játra obsahuje. Podle žalovaného v českých zemích je zvykem označovat pod názvem játrový sýr či Tradiční játrový sýr (což je název uvedený na stránkách Ministerstva zemědělství) odlišnou potravinu, která obsahuje i játra. Žalovaný poukázal na vyjádření žalobkyně k provedené kontrole ze dne 10.5.2013, kdy žalobkyně uvedla, že přistoupila ke změně etikety a bude oba výrobky v budoucnu uvádět pod názvy Bavorská jemná a hrubá sekaná, aby označení těchto výrobků nebylo pro spotřebitele v České republice zavádějící. Toto prohlášení podle žalovaného svědčí o zřejmé vědomosti žalobkyně, že název může být pro spotřebitele nejasný především s ohledem na složení výrobku. Podle žalovaného tak uvedené obchodní označení potravin bylo schopné uvést průměrného spotřebitele v omyl, čímž došlo k porušení článku 16 Nařízení (ES) č. 178/2002 Sb. Žalobkyní uvedené příklady

jako např. lososová šunka nejsou podle žalovaného pro projednávanou věc případné proto, že průměrný spotřebitel jistě neočekává šunku z lososa, zeleninu z kozích či beraních rohů nebo zákusek ze studeného psa, neboť by se jednalo o absurdity na první pohled zřejmé. To však nelze tvrdit ve vztahu k projednávané věci. Navíc žalobkyní uváděné příkladné potraviny neuvádí svým názvem spotřebitele v omyl, neboť nemohou být zaměněny s jinou spotřebiteli známou potravinou, která se od nich odlišuje svým složením či výrobním postupem.

Součástí **správního spisu** je protokol o výsledku kontroly provedené dne 6.5.2013 v provozovně Kaufland Česká republika, v.o.s., Sukova, v němž se uvádí, že kontrola podniku se uskutečnila na základě podnětu spotřebitele, který si stěžoval na značení potravin mj. u výrobku značky K-Classic označených jako Bavorský jemný játrový sýr a Bavorský hrubý játrový sýr. U těchto potravin je v názvu výslovně uvedeno játrový sýr, avšak složky játra ani sýr nejsou uvedeny ve složení výrobku. U těchto potravin je současně název v jazyce slovenském, a to Bavorská sekaná hrubomletá a Bavorská sekaná jemne mletá, který se nachází pod českými názvy výrobků. K tomu byla pořízena fotodokumentace obou výrobků, z nichž vyplývá uvedený dvojjazyčný odlišný název i absence jater a sýra ve složení výrobku. Žalobkyni bylo současně zakázáno uvádět tyto výrobky do oběhu. V námitkách proti kontrolnímu protokolu žalobkyně uváděla, že jde o typický Bavorský výrobek, v němž označení játrový sýr vyjadřuje zavedenou typickou chuť. V daném případě se má jednat o typické zeměpisné označení výrobku, kdy název výrobku byl nahrazen odpovídajícími výrazy v českém jazyce. S ohledem na výsledky kontroly přistoupila žalobkyně ke změně etikety a bude do budoucna uvádět výrobky v České republice pod názvy Bavorská jemná sekaná a Bavorská hrubá sekaná, aby označení nebylo pro spotřebitele v České republice zavádějící. Současně žalobkyně požádala o možnost doprodání stávajících výrobků, což bylo správním orgánem zamítnuto. Rozhodnutím ze dne 13.5.2013 správní orgán I. stupně nevyhověl námitkám s odůvodněním, že Bavorský játrový sýr hrubý ani jemný, není jako chráněné zeměpisné označení zapsán v rejstříku CHZO vedeném Evropskou komisí, proto nemůže požívat mezinárodní ochrany a proto také není tento termín v České republice uznáván jako CHZO. Podle § 9 odst. 1 vyhlášky č. 113/2005 Sb., o způsobu označování potravin a tabákových výrobků se množství složky uvede na obalu v blízkosti názvu nebo u příslušné složky v případě, že název složky nebo skupiny složek se použije v názvu potraviny. V tomto případě podle žalovaného potraviny neobsahovaly ani játra ani sýr. Dle § 3 odst. 6 téže vyhlášky pokud ostatní údaje, kterými je provozovatel potravinářského podniku povinen označit potravinu, neumožní, aby spotřebitel zjistil skutečnou povahu potraviny z jiného členského státu Evropské unie a odlišil ji od potravin, s nimiž by mohla být zaměněna, k názvu potraviny používanému v zemi původu se připojí další popisné informace, které musí být uvedeny v blízkosti názvu potraviny. Název potraviny používaný v zemi původu se nepoužije, pokud se potravina liší svým složením nebo výrobou od potraviny známé u spotřebitelů pod dotýčným názvem do té míry, že další popisné informace nezajistí dostatečné informování spotřebitele. Podle žalovaného v tomto případě na obalech potravin nebyly rovněž uvedeny žádné údaje, kterými by český spotřebitel odlišil typickou bavorskou potravinu od potravin běžně prodávaných v ČR. Český spotřebitel spojuje s termínem játrový sýr potravinu minimálně obsahující určitý podíl jater. Ve složení uvedených potravin se však játra nevyskytovala. Ostatně s tím také souvisel podnět od spotřebitele, který očekával naprosto jinou potravinu, než zakoupil, a která mu svým vzhledem a složením evokovala sekanou. Správní orgán I. stupně zahájil správní řízení o správním deliktu a vyrozuměl

žalobkyni o provádění důkazů mimo ústní jednání dne 28.4.2013 a poučil žalobkyni podle § 36 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, o možnosti navrhnout důkazy a vyjádřit své stanovisko až do vydání rozhodnutí. Žalobkyně se v rámci správního řízení nevyjádřila, ani se provádění důkazů mimo jednání neúčastnila.

Správní orgán I. stupně ve svém rozhodnutí citoval ust. § 9 odst. 1 a § 3 odst. 6 vyhlášky č. 113/2005 Sb. s tím, že ačkoli byla v názvu potravin použita slova „játrový“ a „sýr“ v jejich složení, uvedeném na obalu, se játra ani sýr nevyskytovala. Současně nebyly na obalech potravin ani žádné doprovodné údaje, jimiž by český spotřebitel odlišil, že se jedná o typickou bavorskou potravinu (specialitu bavorské kuchyně), a nikoli o potravinu běžně prodávanou v ČR (na obale potravin je vyobrazen produkt, který svým vzhledem připomíná sekanou). Spotřebitel tak mohl důvodně očekávat naprosto jinou potravinu, než zakoupil. Tomu podle správního orgánu I. stupně svědčí i skutečnost, že kontrola proběhla na podnět spotřebitele stěžujícího si, že ve složení těchto zakoupených „jatrových sýrů“ nejsou přítomna ani játra, ani sýr. Vzhledem k tomu, že obchodní označení potravin bylo schopné uvést průměrného spotřebitele v omyl (což se také prokazatelně stalo), došlo k porušení článku 16 Nařízení č. 178/2002 Sb., podle něhož nesmí označování, obchodní úprava potravin a krmiv, jejich tvar, vzhled nebo balení, použité obalové materiály, způsob jejich úpravy a místo vystavení, jakož i informace poskytované o nich jakýmkoli médiem uvádět spotřebitele v omyl. Tím byla podle správního orgánu naplněna skutková podstata správního deliktu podle § 17 odst. 2 písm. b) zákona č. 110/1997 Sb., podle něhož se provozovatel potravinářského podniku dopustí správního deliktu tím, že poruší povinnost stanovenou přímo použitelným předpisem Evropských společenství upravujícím požadavky na potraviny.

V odvolání žalobkyně tvrdila, že označení je zcela v pořádku a odpovídá obvyklému značení tohoto výrobku. Játrový sýr je bavorská regionální specialita v originále označená jako Bayerische Leberkäse. Tímto způsobem je označována v německy mluvících zemích, přestože skutečně neobsahuje ani játra ani sýr. V českých zemích je zvykem tuto potravinu označovat v souladu s jeho německým originálem, tedy jako játrový sýr. Pro to, že se jedná o tradiční a správné označení, svědčí i používání tohoto názvu na české verzi oficiálních stránek (www.bavorsko.eu). Obvyklost tohoto použitého označení dokládala žalobkyně výtiskem z Wikipedie k pojmu Leberkäse (sekaná). Podle definice zde uváděné Leberkäse (sekaná), v doslovném překladu játrový sýr, je druh uzeniny rozšířený v německé, rakouské a švýcarské kuchyni. Původně se do sekané přidávala játra, dnes je proto výstižnější označení Fleischkäse (v překladu masový sýr), původně švýcarský výraz, protože se do sekané játra většinou již nepřidávají. U německého názvu Leberkäse – játrový sýr – je slovo käse (sýr) odvozeno pouze od tvaru bochníku. Dále se zde uvádí, že v Německu se podle směrnic německého seznamu potravin používá obchodní označení Leberkäse, takže takto označené potraviny musí mimo Bavorska obsahovat také játra, to však neplatí v případě, že se jedná o „Bavorskou sekanou“. Podíl jater není všeobecně stanoven, pouze u hrubé a u Stuttgartské sekané musí být minimálně 5%. Cílem tohoto stanovení je ochrana spotřebitelů před klamáním ve smyslu Nařízení o označování potravin. Sekaná na bavorský způsob, bez jater, se také proto častěji označuje jako Fleischkäse (masový sýr). Dále žalobkyně přiložila výtisk ze stránek www.bavorsko.eu na téma Bavorský játrový sýr (Bayerische Leberkäse) popisující potraviny jako směs z jemně sekaného vepřového a hovězího masa, původně pečené ve formách na chleba bez obsahu jater. Původ se odhaduje podle pojmu Leber pro pevnou hmotu. Dále

žalobkyně předložila výtisk z vyhledávače Google k pojmu játrový sýr, kde výsledkem jsou odkazy na www.eagri.cz popisující tradiční játrový sýr jako játrový sýr ve tvaru cihličky načervenalé barvy, na povrchu s plátky hřbetního sádla, jako výrobek příjemné chuti a vůně po játrech a smažené cibulce. Dále byl žalobkyni přiložen výtisk ze stránek www.genuss-region.at.

Žalovaný v **napadeném rozhodnutí** snížil uloženou pokutu z důvodu zániku trestnosti dle článku 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod a zrušil část výroku prvostupňového rozhodnutí související s nesprávným označením potraviny slovem sýr a v této části řízení zastavil. Toto odůvodnil tím, že od 1.1.2014 nabylo účinnosti Nařízení (EU) 1308/2013, které nahradilo dříve platné Nařízení (EU) 1234/2007, podle něhož správně postupoval při posuzování správního deliktu správní orgán I. stupně a podle něhož mohla být potravina označována slovem „sýr“ toliko tehdy, pokud se jednalo o mléčný výrobek (příloha XII část II bod 2 písm. a) Nařízení (EU) 1234/2007). Podle Nařízení (EU) 1308/2013 účinného od 1.1.2014 ust. přílohy VII část III bod 5 Nařízení (podle něhož lze označení sýr používat pouze pro mléčné výrobky), toto ustanovení se nepoužije pro označování produktů, jejichž přesná povaha vyplývá jasně z tradičního používání. Žalovaný dále uvedl, že se s žalobkyní ztotožnil v tom, že se jedná o tradiční výrobek označovaný názvem sýr, ačkoli tato potravina sýr neobsahuje. Játrový sýr neboli Leberkäse je běžně používán (tradičně) v německé, rakouské a švýcarské kuchyni a je takto i označován. Žalovaný poukázal i na ČSN 57 6099 „masné výrobky – společná ustanovení“ a ČSN 577421 „játrový sýr“, které uvedené označení rovněž zmiňují, přičemž z technologického postupu výroby vyplývá, že ani zde není sýr obsažen. Žalovaný konstatoval zánik trestnosti správního deliktu ohledně označování potraviny slovem sýr a odůvodnil svůj postup tím, že pozdější právní úprava je pro žalobkyni z hlediska trestnosti správního deliktu příznivější.

Žalovaný se dále zabýval tím, zda je takto možné postupovat i ve vztahu k označení potraviny názvem „játrový“. Podle žalovaného nebylo možné uvedené změkčující ustanovení použít, neboť se použije toliko u potravin, které jsou označeny názvem vyhrazeným pro mléčné produkty. Žalovaný tak trval na tom, že názvem „játrový“ docházelo k uvádění v omyl dle článku 16 Nařízení 178/2002. Důvodem je, že potraviny neobsahují játra, ačkoli to vyplývá z jejich označení uvedených na obalu (viz fotodokumentace). Podle žalovaného se nelze ztotožnit s žalobkyní ani v tom, že obdobně je nazývána regionální potravina (tradiční játrový sýr) uvedená na stránkách Ministerstva zemědělství www.eagri.cz, neboť tato obsahuje játra. Z technologického postupu dle zmíněné ČSN 577421 „játrový sýr“ vyplývá, že játra jsou jednou z hlavních surovin. Žalovaný poukázal i na § 3 odst. 6 vyhlášky č. 113/2005 Sb., podle něhož pokud ostatní údaje, kterými je provozovatel potravinářského podniku povinen označit potravinu, neumožní, aby spotřebitel zjistil skutečnou povahu potraviny z jiného členského státu Evropské unie a odlišil ji od potravin, s nimiž by mohla být zaměněna, k názvu potraviny používanému v zemi původu se připojí další popisné informace, které musí být uvedeny v blízkosti názvu potraviny. Název potraviny používaný v zemi původu se nepoužije, pokud se potravina liší svým složením nebo výrobou od potraviny známé u spotřebitelů pod dotýčným názvem do té míry, že další popisné informace nezajistí dostatečné informování spotřebitele. Název potraviny používaný v zemi původu Bavorský jemný játrový sýr a Bavorský hrubý játrový sýr neměl podle žalovaného být při uvádění na trh v ČR použit, neboť tyto potraviny neobsahují játra, ač to tuzemský spotřebitel očekává. Tím

se liší svým složením od potravin známých u českých spotřebitelů, jako např. zmíněná regionální potravina Tradiční játrový sýr. O chráněné zeměpisné označení výrobku se rovněž nejedná, což bylo podle žalovaného zjištěno nahlédnutím do databáze EU, kde potravina Bayerische Leberkäse není uvedena.

O věci samé bylo rozhodnuto bez jednání podle § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, (dále jen s.ř.s.), neboť s tím žalovaný souhlasil a žalobkyně se k tomu ve stanovené lhůtě nevyjádřila.

Žaloba není důvodná.

Podle § 17 odst. 2 písm. b) zákona č. 110/1997 Sb. provozovatel potravinářského podniku se dále dopustí správního deliktu tím, že poruší povinnost stanovenou přímo použitelným předpisem Evropských společenství upravujícím požadavky na potraviny. Poznámka č. 16 odkazuje na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002.

Podle čl. 16 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin, *aniž jsou dotčena specifitější ustanovení potravinového práva, nesmí označování, propagace a obchodní úprava potravin nebo krmiv, jejich tvar, vzhled nebo balení, použité obalové materiály, způsob jejich úpravy a místo vystavení, jakož i informace poskytované o nich jakýmkoli médiem uvádět spotřebitele v omyl.*

Podle § 3 odst. 6 vyhlášky č. 113/2005 Sb., o způsobu označování potravin a tabákových výrobků *pokud ostatní údaje, kterými je provozovatel potravinářského podniku povinen označit potravinu, neumožní, aby spotřebitel zjistil skutečnou povahu potraviny z jiného členského státu Evropské unie a odlišil ji od potravin, s nimiž by mohla být zaměněna, k názvu potraviny používanému v zemi původu se připojí další popisné informace, které musí být uvedeny v blízkosti názvu potraviny. Název potraviny používaný v zemi původu se nepoužije, pokud se potravina liší svým složením nebo výrobou od potraviny známé u spotřebitelů pod dotčným názvem do té míry, že další popisné informace nezajistí dostatečné informování spotřebitele.*

Žalobkyně v žalobě tvrdí, že nenaplnila skutkovou podstatu správního deliktu, neboť dle jejího názoru je českému spotřebiteli dostatečně známo, že potravina, kterou uváděla na trh pod názvem Bavorský játrový sýr, se obejde zcela bez jater. Opačný závěr žalovaného je podle žalobkyně nesprávný a nemá oporu v provedeném dokazování.

Soud nesdílí názor žalobkyně, že závěry žalovaného nejsou podloženy dostatečnými skutkovými okolnostmi a důkazy. Z výše shrnutého obsahu správního spisu jasně vyplývá, že správní orgány prvního stupně prováděly kontrolu právě na podnět českého spotřebitele, který si stěžoval na označení potraviny "játrový sýr" bez toho, že by tyto složky byly v potravine obsaženy. Již z tohoto je zřejmé, že českému spotřebiteli není obecně známa tradiční bavorská potravina Bayerische Leberkäse v přeložené podobě jako Bavorský játrový sýr. O tomto svědčí i žalobkyní předkládané listinné důkazy v odvolání, neboť z nich je zřejmé (zejména z

internetových výtisků žalobkyně ze stránek www.bavorsko.eu, Google a Wikipedie), že pojem Leberkäse je jako potravina neobsahující játra všeobecně známa jen v německy mluvících zemích, a i v nich se objevuje v poslední době snaha o přesnější informování spotřebitele o složení této potraviny, s výjimkou nejtradičtější oblasti Bavorska.

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 18.9.2014, čj. 4 As 151/2014-32 (dostupného na www.nssoud.cz) *"spotřebitel může při výběru zboží vycházet z jakékoliv informace, která označuje potravinu, její obal nebo místo vystavení. Uvedením chybné informace dochází ke klamání spotřebitele a snížení možnosti vybrat si zboží podle vlastní preference, ať už se to týká jakéhokoliv druhu uvedených údajů. Tato skutečnost není předmětem dokazování, ale vyplývá přímo z chybného označení, které je v rozporu s právem "čl. 16 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002".*

Uvedení názvu "játrový sýr" na obalu potraviny mohlo v českých spotřebitelích vyvolat dojem, že potravina má játra obsahovat. Žalovaný v této souvislosti správně poukázal na potravinu Tradiční játrový sýr a na možnost záměny s tímto výrobkem, který játra obsahuje. Rovněž z toho důvodu tedy označení potraviny uváděné žalobkyní na trh v přesném překladu z německého Leberkäse dle názoru soudu nebylo možné, neboť mohlo uvést české spotřebitele v omyl v rozporu s výše cit. čl. 16 nařízení (ES) č. 178/2002.

Nelze nadto přehlédnout ani reakci žalobkyně na provedenou kontrolu, kdy sdělila správnímu orgánu záměr změnit název potraviny na sekaná (což ostatně přesněji odpovídá německému Leberkäse), ani skutečnost, že na potravině byl současně její slovenský název, a to právě "sekaná".

Žalobkyní provedené srovnání s potravinami jako je lososová šunka, (koláč) studený pes či (paprika) kozí rohy, podle názoru soudu nelze na danou situaci aplikovat, neboť se jedná o názvy, které s obsahem potraviny naprosto nesouvisejí, složky obsažené v názvech nemohou tyto potraviny obsahovat (na rozdíl od "játrového sýru"), proto jimi není spotřebitel uváděn v omyl.

Na základě výše uvedeného soud neshledal žalobní námitky důvodnými, a žalobu proto zamítl podle § 78 odst. 7 s.r.s.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.r.s., podle kterého by měl nárok na jejich náhradu žalovaný, který měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nevznikly, a proto jejich náhrada nebyla žádnému z účastníků přiznána.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení rozsudku. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li

poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Plzni dne 29. června 2015

JUDr. Václav Roučka, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Helena Kovářiková